

14. Týždeň v Cezročnom období, cyklus A

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Tilická 258, Kohutová 81, Bogdanová 287, Mačejová 259
- Spoved' 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
- 22.7.2023 sa uskutoční Národný pochod Hrdí na rodinu - viď plagát!
- Na budúci týždeň sa koná púť do Gaboltova.
- Deň starých rodičov a seniorov si v Cirkvi pripomenieme nedeľu 23. júla, ktorá je pred sviatkom sv. Joachima a Anny.
- Púť ku kaplnke sv. Anny bude 30. júla 2023 o 11:00 hod. Pred tým sa pripravme na procesiu.
- Milodary: Bohuznámy obetoval na kostol 40 eur, ďalší bohuznámy obetoval 50 eur. Zbierka na dobročinné diela Sv. Otca bola 234,5 eur Hertník, Bartošovce 211 eur. Zbierka na prvú nedeľu na potreby farnosti /kostol/ činila sumu 859 eur. Pekný príspevok. Pán Boh zaplať!

10.07.2023 Pondelok Pondelok 14. týždňa v Cezročnom období	—	—
11.07.2023 Utorok Svätého Benedikta, opáta, patróna Európy (sviatok)	17:30 18:30	Bartošovce (+Helena,+rodičia,+sestra Petra - č.35) Hertník (úmyseel z Bartoš. - +Miroslav Šľachtič - VII/'23)
12.07.2023 Streda Streda 14. týždňa v Cezročnom období	17:30 18:30	Hertník (zdr., B. pomoc pre Valériu a rod. - č. 180) Bartošovce (zdr., B. pož. pre Patrika a Gabrielu - 40 rokov života obidvaja - č. 194)
13.07.2023 Štvrtok Štvrtok 14. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Henricha (ľubovoľná spomienka)	17:30 18:30	Bartošovce (+Anton,+Anna,+Jaro (+Viliam,+Juraj,+Justína,+Stanislav - č. 9) Hertník (za veriacich - 15.neA_16.7.'23)
14.07.2023 Piatok Piatok 14. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Kamila z Lellis, kňaza (ľubovoľná spomienka)	07:30 08:30	Bartošovce (+Anton, +Anna,+Jaroslav,+Anna - r. 65) Hertník (+Jozef Harčarufka - č. 254)
15.07.2023 Sobota Svätého Bonaventúru, biskupa a učiteľa Cirkvi (spomienka)	07:00 08:00	Hertník (za BBSJ - VII./'23) Bartošovce (zdr. tela a duše, B. pož. pre členov rodiny - č. 67) <u>Púť z farnosti do Gaboltova na večerný program!</u> <i>-večerná sv. omša je z nedele</i>
16.07.2023 NEDEĽA 15. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „A“ Spom. Prebl. P. Márie Karmelskej sa v tomto roku neslávi	07:00 08:30	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Tomáša - 18 rokov - č. 178) Hertník (zdr., B. pož. pre a poďak. pre Benedikta - 25 rokov - č. 81) <u>10:00 hod. Gaboltov - sv. omša/ prenos RTVS</u> <u>Popoludní pobožnosť nebude!</u>

RÍMSKOKATOLÍCKA

JÚL 2023

CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 461

HerBartníček

Škapuliar a škapuliarska Panna Mária

Chceš sa dozvedieť viac o škapuliari?
Tento článok, ti k tomu pomôže.

Milý návštevník,
škapuliar je veľký dar Panny Márie, skrze ktorý ťa chce ochraňovať, starať sa o teba a pomáhať ti vstúpiť do nebeskej vlasti. Božia Matka ti dáva iba jednu podmienku – zober ho a nos. Čo znamená toto zober a nos pre náš život? Čo je to škapuliar?

Čo je to škapuliar? Škapuliar je znamením putovania. Je to znak, ktorý každému hovorí, kto ho dostal a vystrel po ňom ruky: „Si na ceste“. Hovorí to v každej chvíli a pripomína cez deň, večer i každé ráno – „Si na ceste“! Škapuliar, čiže vrchná časť habitu, ktorý sa nosí v mnohých reholiach, vznikol zo zástery, ktorá sa používala pri práci, aby boli ochránené ostatné časti oblečenia. Oblička sa cez hlavu a jedna časť látky visí na prsiach a druhá na chrbte. Latinské slovo scapulae znamená plecica, ramená, chrbát.

Odev škapuliara dostali jednotlivé rehole pri zázračných zjaveniach ako znamenie zvláštnej ochrany Božej Matky, ktorá nositeľom škapuliara vyprosuje veľa Božích milostí. Táto mimoriadna ochrana Panny Márie bola sľúbená nielen samotným rehoľníkom, ale aj tým, ktorí sú s nimi duchovne spojení. Preto predstavení jednotlivých reholí založili pri svojich reholiach zbožné bratstvá aj pre svetských ľudí. Duchovne ich pripojili k svojim reholiam a urobili ich účastníkmi na všetkých modlitbách a dobrých skutkoch svojej rehole.

Svätý Otec Ján Pavol II. o škapuliari povedal: „V mladosti som mal veľkú úctu ku karmelitánskemu škapuliaru. Je krásne, že horlivá matka sa stará aj o odev... Panna Karmelu, Matka škapuliara nám hovorí o svojej materskej starostlivosti, o svojej starostlivosti o naše oblečenie. Oblička nás v duchovnom zmysle, oblička nás do Božej milosti a pomáha nám, aby odev, ktorý nosíme, bol stále biely...“

Oblečením škapuliara vyjadrujeme svoj súhlas, že si berieme Máriu k sebe, do domu svojho srdca, a celkom sa jej obetujeme, vzali sme na seba povinnosť celkom jej slúžiť. To však neznamená, že občas sa pomodlíme nejakú modlitbu, alebo si ju príležitostne uctíme, ale zapájame celý svoj život. Takémuto úkonu sa učíme od samej Panny Márie, ktorá celý svoj život obetovala Bohu – Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38).

Teraz si trochu povieme o počiatkoch vzniku škapuliara a pobožnosti s ním spojenej. Cirkev v Anglicku bola v 13. storočí vystavená mnohým nepríjemnostiam zo strany vládnucej moci, a tak aj pre karmelitánsky rád to boli ťažké časy. Rádu hrozila likvidácia, preto vtedajší generálny predstavený Šimon Stock, ktorý žil v povesti svätosti sa spolu so svojimi spolubratmi celkom zasvätil Panne Márii. Prosil ju o zvláštne znamenie pomoci pre karmelitánsky rád, ktorý nosí vo svojom názve jej meno, aby mu udelila privilégia a zachovala ho.

Karmelitánska tradícia hovorí, že sv. Šimon Stock, brat Najsvätejšej Panny Márie z hory Karmel sa k nej vrúcne modlil slovami antifóny: „Flos Carmeli“ – „Kvet Karmelu“. Panna Mária mu dala odpoveď. Zjavila sa mu obklopená anjelmi v noci z 15. na 16. júla 1251 v kláštore karmelitánov v anglickom meste Cambridge. Ukázala na škapuliar a povedala: „Milý syn môj, vezmi tento škapuliar svojho rádu, odznak môjho bratstva pre teba a pre všetkých karmelitánov ako mimoriadne znamenie milosti. Kto v ňom zomrie, nezakúsi večný oheň. To je znamenie spásy, ochrana v nebezpečenstvách, záruka pokoja a večnej zmluvy.“

Pobožnosť spojená so škapuliarom sa rozvíjala na základe dvoch zjavení:

(pokračovanie v nasledujúcom čísle)

Nehrešme nedostatkom spánku Keď telo nevládze, darmo budeme hľadať útechu v duchovných cvičeniach – inšpiratívne čítanie pred letnými prázdninami a dovolenkami.

Ako oddychovať, aby zrelaxovalo telo i duša?

Jezuita Ladislav Csontos hovorí, že ak chceme zažiť skutočné osvieženie, musíme opustiť mentalitu výkonu a produktivity, ktorú máme často aj počas dovolenky.

Potrebuje aj duša dovolenku?

Duša nepotrebuje dovolenku v tom zmysle, že by si mala oddýchnuť od modlitby alebo vzťahov s blíznymi. Dnes veľa ľudí hovorí, že nemá na modlitbu čas. Dovoľenka môže byť príležitosťou ten čas si nájsť.

Človek je psychosomatická jednota. A mnohé somatické problémy, ktoré ho trápia, často súvisia so psychickým stavom a naopak. Ak žijeme v permanentnom strese, má to dosah aj na našu somatickú stránku. Zdravie – to je vyváženosť vo všetkých dimenziách ľudskej bytosti. Práve prázdniny sú ideálnym časom, aby sa človek vrátil k sebe ako celku, aby ponúkol relax nielen telu, ale aj duši.

Ako dokáže duša relaxovať?

Tak ako telo potrebuje občerstvenie, takisto potrebuje svoj pokrm aj duša. Človek je určený tromi základnými vzťahmi: vzťahom k sebe samému, k iným ľuďom a k darcovi všetkých vzťahov – k Bohu. Počas dovolenky potrebujeme nachádzať harmóniu vo všetkých týchto vzťahoch. A to tým, že budeme mať čas na Boha, na seba, na svojich blízkych.

Môžeme oslavovať Stvoriteľa počas pobytu v prírode, v galérii či v katedrále a so žalmistom vyznať, aké úžasné je Božie dielo, aký úžasný je človek, ktorý tvorí. Ten príjemný povznášajúci pocit nie je z toho, že je na týchto miestach určitá atmosféra, ale z toho, že môžeme byť bližšie k Bohu. Nehľadíme na výkon, nepozeralme na termíny, ale vychutnávame si prítomnosť Boha. Boh je všade prítomný a pozýva nás: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním.“

Dnes je mnoho ľudí preťažených oveľa viac psychicky ako fyzicky.

Pre duševne pracujúcich ľudí je dôležité spočinúť v Božom náručí uprostred prírody či kultúry a pamiatok. Nemusíme hneď recitovať množstvá modlitieb, aby sme duševne zrelaxovali. Prežívať svoj život v Božom náručí môžeme aj uprostred tohto ľudského sveta.

Ako sa prejavuje to, že už potrebujeme načerpať nové duchovné sily?

Neteší nás práca, netešia nás vzťahy, jednoducho nevieme mať radosť zo života ani zo vzťahu s Bohom. Uviazli sme v kolotoči povinností a fungujeme ako stroj, ktorý nemá citovú dimenziu.

Keď človek niečo koná a prináša mu to radosť, vtedy načerpáva novú silu. Pri kríze v náboženskom živote chýba radosť byť s Bohom. Je to výzva, že treba niečo zmeniť.

Môže ísť aj o syndróm vyhorenia v duchovnom živote?

Možno je za tým len obyčajný nedostatok spánku či veľa práce na úkor nutného odpočinku, aj toho nedel'ného. Nejaký čas to človek môže takto ťahať. Ak sa však človek neodhodlá k zmene svojho spôsobu života, môže prísť aj takzvaný syndróm vyhorenia. V mnohých prípadoch je potom už potrebná odborná pomoc.

Veľmi veľa duchovných osôb najmä v pomáhajúcich profesiách trpí syndrómom vyhorenia. Chcú toho veľa urobiť a zrazu príde ten okamih a stratia iskru. Stalo sa to, čo hovorí svätý Bernard pápežovi Celestínovi: „Chválim ťa za to, že si ako studňa, z ktorej mnohí prichádzajú piť. Ale nechválim ťa za to, že ty, súc studňou, zabúdaš piť, lebo to, čo je v tebe studňou, vyschne.“

Vtedy ešte nebola známa psychologická teória syndrómu vyhorenia, ale už vtedy vedeli, že kto dáva, musí aj prijímať. A to je duchovný relax.

Studňa, ktorá je v nás, sa musí naplňať. A ako naznačuje svätý Bernard, ide tu o spojenie s Bohom. Silu môžeme čerpať z tej najväčšej studne Božej lásky a milosti.

Dá sa duchovnému vyčerpaniu včas predísť?

Je, samozrejme, lepšie sa tomu vyhnúť. Preto už vtedy, keď cítime únavu zo vzťahov s ľuďmi, z práce, potrebujeme si uvedomiť, ktorú dimenziu svojej bytosti preťažujeme. Telesnú stránku? Intelektuálnu?

Aj svätý Ignác s tým mal zaujímavú skúsenosť. Jeho mladí novici bývali často chorí. Radil sa s lekármi v Ríme, čo má robiť. Keď im povedal, akú prisnu askézu majú, dostal dve rady: obmedziť pôsty a telesné kajúce skutky, rozumne sa stravovať a potom raz do týždňa vypnúť.

Svätý Ignác si to zobral za svoje, upravili pre študentov pôst a pokánie, raz v týždni odchádzali z mesta na vidiek na čerstvý vzduch a venovali sa viac pohybu. A zdravotný stav komunity sa zlepšil. Zároveň sa s lepším zdravotným stavom zlepšil aj ich výkon v štúdiu.

Ako často si treba dopriať dovolenku?

Dnes pri takom intenzívnom spôsobe života, aký máme, je celkom prirodzené, aby si ľudia urobili aspoň týždeň dovolenky počas zimy a aspoň dva týždne počas leta, lebo ináč sa nám to vypomstí. Sme unavení, nervózni, nevládzeme fyzicky a ešte menej psychicky.

(pokračovanie v nasledujúcom čísle)

texty neprešli jazykovou úpravou

